

מסכת כלים

פרק ב' משנה ז'

הטמיאין שבקלי חרס, טבלה שיש לה לזרז, ומחרקה שלמה,
וتطבלה שהיא מלאה קערות. נטמאת אחת מהם בשערץ, לא
נטמאו כלם. אם יש לה לזרז עודף, נטמאה אחת מהם, נטמאו
כלו. וכן בית תפילהן של חרס, וקלמרים הפתאמות. ובית
תפילהן של עץ, שנטמא אחד במשקה, לא נטמא חבירו. רבינו
יוחנן בן נורי אומר, חולקין את עביו. המשמש לטמא, טמא.
המשמש לטהור, טהור. אם יש לו לזרז עודף, נטמא אחד
מהם, נטמא חבירו: